

Hnutí Pro život ČR

2 / 2009

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

květen 2009

Pochod pro život v Praze s mimořádnou účastí

Tradiční a již devátý ročník Pochodu pro život organizovaný Hnutím Pro život ČR se letos uskutečnil v mimořádném duchu – neprošel jako demonstrace, ale jako kající a modlitební průvod. Řada z vás, kteří jste se ho zúčastnili, jste tak znovu dali veřejnosti najevo, že je zde nepřijatelný zákon o umělých potratech, který má na svědomí i za loňský rok více než 25 000 usmrcených počatých dětí. V průvodu byly novým výrazným prvkem bílé kříže. Ty měly podpořit pietní charakter pochodu.

Přestaňme mluvit o svobodné volbě, která je vnucenou volbou. Začneme mluvit o mrtvých dětech a zraněných matkách a otcích. O osudech, které se nezvratně změnilo. A pokaždé zmiňovaná prevence? Ano – je potřeba. Začneme úsilím o změnu zákona!

Program Pochodu pro život jako vždy zahájila oběť mše sv. v kostele sv. Jiljí (patřícího pražskému dominikánskému konventu) ve 13 hodin. Od kostela se pak průvod odebral centrem Prahy směrem k Václavskému náměstí. Zde byl zpěvem Svatová-

lavského chorálu a národní hymnou krátce po 16. hodině ukončen.

Počet účastníků dosáhl úrovně 1500 osob, velkou část tvořily rodiny s dětmi. Během pochodu lidé zpívali žalmy, recitovali modlitby a prosili za všechny, kteří byli nebo jsou potratem ohroženi.

Útoky na základní lidské právo, právo na život, nebývají s postupujícím časem již tak otevřené, jak tomu bylo dříve, jsou však o to nebezpečnější, protože veřejnost je zmatena a nemá možnosti si vzhledem k zahlcenosti informacemi uvědomit všechna úskalí mnohých společenských či právních změn. V současné době jde zejména o problematiku zákona o specifických zdravotních službách. Iniciativa občanů je však významnou součástí změn ve prospěch ochrany života. Jedním z důkazů je téměř 50 000 podpisů pod petici požadující obnovu ústavního práva na život. Petice, zaštitěna na tiskové konferenci poslankyní Annou Čurdovou (ČSSD) a Markem Bendou (ODS), byla s podpisy předána na Pražském Hradě dne 16. března prezidentu Václavu Klausovi.

HPŽ ČR

Fotografie a zprávy z Pochodu pro život najdete na adrese <http://prolife.cz>.

Foto: Adam Prentis

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

<http://prolife.cz>

Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>

projekt zaměřený na
osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>

celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

<http://zakony.prolife.cz>

monitoring činnosti
Poslanecké sněmovny

Předseda vlády oznámil stažení zákonů zdravotní reformy

Předseda vlády Mirek Topolánek ve svém projevu v Poslanecké sněmovně 24. března před hlasováním o důvěře vládě oznámil záměr stáhnout a přepracovat zákony zdravotnické reformy.

Celostátní konference KDU-ČSL dne 20. března vyzvala svůj jednací tým, aby prosadil zpětvzetí návrhu zákona o specifických zdravotních službách. V případě neúspěchu má předseda Jiří Čunek a předseda poslaneckého klubu Pavel Severa svolat jednání koalice na toto téma. Zároveň KDU-ČSL podmiňuje schvalování zákonů zdravotní reformy opětovným projednáním a shodou celé koalice.

ODS se k rozšiřování umělých potratů, které iniciovala, nijak nevyjadřuje. Do konce dubna návrh zákona nebyl stažen a koaliční jednání nebylo svoláno.

HPŽ ČR

48 686 podpisů pod petici proti eutanazii a za obnovu ústavního práva na život

Pod petici protestující proti eutanazii a žádající prezidenta Václava Klause iniciovat obnovu ústavního práva na život se připojilo během tří měsíců 48 686 občanů. Petice probíhala od října do konce roku 2008 za pomoci odborné i laické veřejnosti.

Prezident Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč k předání uvedl: „Věříme, že pan prezident Václav Klaus nalezne způsob jak pomoci obnovit v České republice právo na život každého z nás, o které jsme přišli v souvislosti se vstupem do EU.“ Tajemník prezidenta republiky Ladislav Jakl označil iniciativu za nepřehlédnutelný projev názoru v české veřejnosti reálně existujícího a slyšitelného.

V petici Hnutí Pro život ČR upozorňuje, že ústava od roku 2002 umožňuje legalizovat zabíjení kohokoli pouhým zákonem – stačí k tomu prostá většina v parlamentu (viz <http://prolife.cz/?a=24&id=123>).

Ladislav Jakl a Radim Ucháč při předání petice proti eutanazii. Foto: hrad.cz

V souvislosti s jednostrannou propagandou směřující k prosazení eutanazie do našeho právního řádu vidí Hnutí Pro život ČR jako naprosto reálné, že pokud právo na život nebude garantováno ústavou, může postupně dojít k legalizaci zabíjení narozených postižených dětí na žádost rodičů, k zabíjení psychicky nemocných pacientů neschopných se vyjádřit a dalších skupin.

Zdeňka Rybová, viceprezidentka Hnutí Pro život ČR, k tomu při zahájení petiční akce uvedla: „Neříkáme, že může dojít ke zneužití eutanazie, ale varujeme veřejnost, že dnes je v souladu s ústavou jakýkoli zákon umožňující zabít kohokoli z nás. A to chceme změnit.“ Petici při vzniku zastítli na tiskové konferenci v Poslanecké sněmovně Marek Benda (ODS), předseda ústavně právního výboru a poslankyně Anna Čurdová (ČSSD).

HPŽ ČR

Zpráva o stavu populace

Podle *Population Reference Bureau* vzrostl počet obyvatel na světě z 2,5 miliard v roce 1950 na 6,7 miliard v roce 2008. Očekává se, že v roce 2012 překročí hranici 7 miliard. Počet obyvatel v rozvojových zemích se zvedl ze 68 % na 80 % a tento trend by měl pokračovat do roku 2050. Počet obyvatel v rozvinutých zemích má klesnout z 18 % v roce 2008 na méně než 14 % v roce 2050.

Chronicky nízká míra porodnosti v Evropě vedla k úbytku obyvatelstva a jeho nebyvalému stárnutí. V roce 2008 měla Evropa 736 miliónů obyvatel. V roce 2050 byl měl počet obyvatel klesnout o 51 miliónů na 685 miliónů a to zejména kvůli nízké míře porodnosti a stěhování obyvatel. Úbytek se očekává zejména ve východní a jižní Evropě.

European Life Network

Volba oběti se mění

Na podobnost mezi interrupcí a genocidou poukázali zástupci občanského sdružení *Stop genocidě*, kteří se sešli na konci ledna v Praze před ministerstvem zdravotnictví. Chtěli tak protestovat proti návrhu ministerstva na liberalizaci potratů, který by umožnil cizinkám ze zemí EU podstoupit potrat v České republice. Na přinesených billboardech byly třeba dvě fotky dětských ostatků, pod jednou byl nápis gulag, pod druhou potrat. Akce byla pokojná, organizátoři debatovali s kolemjdoucími a sbírali podpisy na petici za zákaz potratů.

Podle jednoho z organizátorů Václava Cigánka chtějí oslovit především mladou generaci, aby si uvědomila, že k sexualitě patří také vznik nového života. Důraz na používání antikoncepce problém neřeší, protože k potratu přistupují lidé ve chvíli, kdy antikoncepce selže. Cigánek už podobné propagační akce organizo-

val několikrát, většinou před středními školami.

Drastické obrázky utrhaných končetin lidských embryí mají podle Cigánka upozornit na neetické hledisko potratů, tato otázka se týká i například redukce zbylých embryí při umělém oplodnění. Fotky má sdružení i na samolepkách, které se objevují třeba na veřejném osvětlení nebo v pražském metru.

ČTK (redakčně zkráceno)

Hořká ironie nazývat interrupce péčí o reprodukční zdraví

Úryvek projevu papeže Benedikta XVI. na setkání s diplomatickým sborem v Angole:

(...) Příklad, rád bych na závěr své úvahy řekl, že návštěva Kamerunu a Angoly ve mně vyvolává hlubokou lidskou radost, jakou zakoušíme v rodinném kruhu. Myslím, že tato zkušenost by mohla být společným darem, který Afrika nabízí těm, kteří přicházejí z jiných kontinentů sem, kde „rodina je základem, na kterém stojí budova společnosti“ (*Ecclesia in Africa*, 80). A přesto, jak všichni víme, i tady doléhají na rodiny četné tlaky: úzkost a ponížení způsobené chudobou, nezaměstnanost, nemoc, exil, abych alespoň některé zmínil.

Obzvláště šokující je tíživé břemeno žen a dívek v důsledku diskriminace, nemluvě o hanebné praxi násilí a sexuálního vykořisťování, které je tak ponižuje a vyvolává řadu traumat. Musím zmínit také další oblast vážného znepokojení: politiku těch, kteří pod vidinou rozvoje „budovy společnosti“ ohrožují samotné její základy. Je hořkou ironií, když někdo prosazuje interrupce jako součást péče o „zdraví matky“! Zarážející jsou teze těch, podle nichž je ukončení života záležitostí reprodukčního zdraví (srov. *Maputský protokol*, čl. 14)!

Dámy a pánové, církev najdete vždy – podle vůle jejího božského Zakladatele – v blízkosti těch nejhudších tohoto kontinentu. Mohu vás ujistit, že církev prostřednictvím diecézních iniciativ a nespočetných výchovných, zdravotnických a sociálních činností bude i nadále dělat všechno, co je možné, na podporu rodin – včetně těch, které jsou zasaženy tragickými důsledky AIDS – a na podporu rovné důstojnosti žen a mužů na základě harmonické komplementarity. Duchovní cesta křesťana je cestou každodenní konverze, k níž církev vyzývá všechny leadery lidstva, aby mohlo kráčet cestou pravdy, integrity, úcty a solidarity. (...)

radiovaticana.cz

Papež opět dotazován na vliv církevní nauky na šíření AIDS

Papež byl již po cestě do Afriky atakován dotazy na přístup Církve ke kondomům vzhledem k epidemii AIDS. Odpověděl, že kondomy krizi s AIDS nevyřeší. Zprávy a statistiky ukazují, že v zemích s katolickým vlivem je výskyt AIDS na africké poměry nízký, v zemích se slabým katolickým vlivem jsou nakaženy i desítky procent obyvatelstva.

Alberto Stella, pracovník OSN pověřený koordinací programů prevence AIDS ve Střední Americe, obvinil katolickou církev, že svým odporem k používání kondomů podporuje šíření této choroby. Martin Ssempe, ugandský aktivista bojující proti AIDS, toto tvrzení zpochybnil.

„Pro tvrzení pana Stelly není žádný vědecký podklad,“ prohlásil. „Kondomy nikde na světě nesnížily výskyt HIV/AIDS, v Africe naopak tento výskyt zvýšily. Země s nejvyšším používáním kondomů, jako Botswana, Jižní Afrika a Zimbabwe, mají nejvyšší výskyt HIV pozitivitu. Naopak země s nejméně rozšířeným používáním, jako Uganda, Senegal a Keňa, mají výskyt HIV pozitivitu nejnižší. UNAIDS demonizuje katolickou církev nespravedlivě. Tam, kde je Církev silná, je výskyt HIV pozitivitu nižší než tam, kde silná není.“

Statistiky potvrzují slova Martina Ssempe: z afrických zemí s nízkým počtem katolíků má např. Botswana s 37,3 % nemocných AIDS a 5 % katolíků. Ve Svazijsku bylo v roce 2003 38,8 % nemocných AIDS s 20 % katolíků. Oproti tomu v Burundi, kde je 62 % katolíků, je výskyt AIDS 6 %. V Angole, kde je katolíků 38 %, je tento výskyt 3,9 %. Ghana je ze 63 % křesťanská, v některých oblastech ze 33 % katolická, a výskyt AIDS zde činí 3,1 %. Nigerie, rozdělená mezi muslimský sever a křesťanský a „animistický“ jih, má 5,4 % nemocných AIDS.

Ssempe tvrdí, že UNAIDS nemá žádný prokazatelný úspěch. To připustila i Světová banka.

Res Claritatis, LifeSiteNews.com

Reklama na používání prezervativů. Foto: Flickr

Obama proti životu

Plán Baracka Obamy pro prvních 100 dní ve funkci amerického prezidenta zahrnuje následující:

- obnovení financování potratů v rozvojovém světě (*Mexico City Policy*);
- umožnění financování umělých potratů ze státního rozpočtu;
- obnovení financování organizací podporujících nucené potraty a sterilizace (*Kamp-Kasten Amendment*);
- zrušení výhrady svědomí, podle které mohl zdravotník nebo zdravotní pojišťovna odmítnout spolupráci na potratech (*Weldon Amendment*);
- zrušení omezení raných abortiv („pilulka po“)
- zrušení výchovných programů zaměřených na sexuální zdrženlivost dospívajících.

Během prvních 50 dnů se již mnoho z výše uvedených bodů Obamovi podařilo realizovat. Veškerá současná omezení, která regulují přístup k umělým potratům (např. usmrcení dítěte částečným porodem či souhlas rodičů), plánuje prezident Obama odstanit přijetím tzv. FOCA (zákon o svobodě volby).

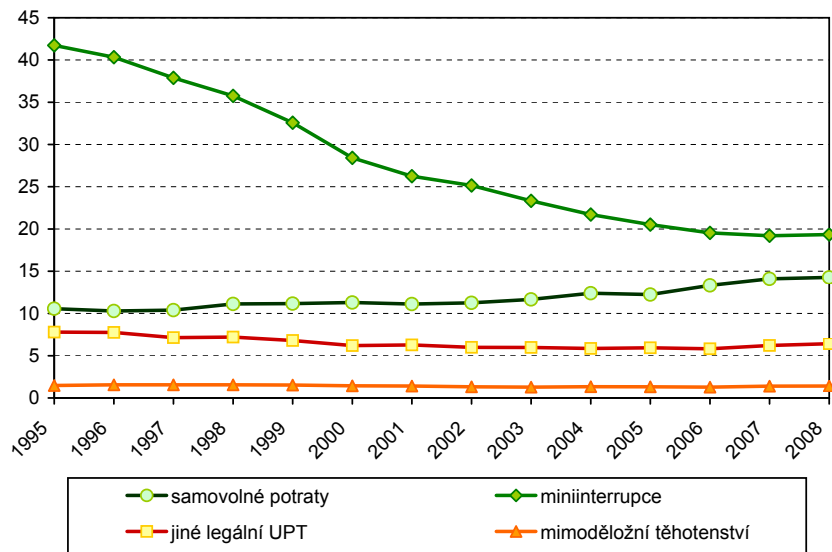
LifeSiteNews.com

Počet potratů stoupá

Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR (ÚZIS) zveřejnil statistiku umělých potratů za rok 2008. Celkový počet umělých potratů za rok 2008 je 25760, tj. denně jde o 70,6 dítěte.

V průvodní zprávě ÚZISu stojí: „Celkový počet potratů se oproti roku 2007 zvýšil o 529 případů a dosáhl hodnoty 41 446. Dochází tedy k zastavení dlouhodobého trendu snižování počtu potratů, který byl v České republice pozorován již od počátku 90. let. Počet umělých přerušování těhotenství se oproti roku 2007 zvýšil o 346 případů, nepatrně se zvýšil také jejich podíl na celkovém počtu potratů (62,15 %). Na potraty samovolné

Vývoj počtu potratů dle druhu v ČR v letech 1995–2008

Struktura potratů podle druhu a nejvyššího dokončeného vzdělání ženy

připadá 34,44 %, jejich počet se zvýšil o 171 případů. Zbývající více než tři procenta tvoří mimoděložní těhotenství, nárůst o 12 případů. Počet takzvaných „ostatních“ potratů, což jsou především potraty nelegální, se každoročně výrazně liší. Například v roce 2003 jich bylo 58 a v roce 2008 žádný. Obecně se jejich počet ale pohybuje v řádu maximálně několika desítek.“

ÚZIS

ně jeden milion obálek. Denně jich tak dochází průměrně 17 tisíc.

Cílem kampaně by mělo být 50 milionů červených obálek zaslaných prezidentu Obamovi, což je počet všech potracených dětí v USA. Na zadní straně obálek stojí: „Tato obálka představuje jedno potracené dítě. Je prázdná, protože tento život neměl možnost světa cokoliv nabídnout. Zodpovědnost / život začíná počítím.“

The LIFE Envelope Project

Červené obálky zaplavují Bílý dům

Již několik týdnů probíhá v USA kampaň pod názvem *The LIFE Envelope Project*, která spočívá v posílání prázdných červených obálek prezidentu Obamovi. Každá červená obálka symbolizuje jeden zmařený lidský život. Iniciátor kampaně Christ Otto chce touto „tichou, ale jasnou“ zprávou vyjádřit morální pobouření nad Obamovou podporou umělých potratů na žádost po celou dobu těhotenství.

Bílý dům potvrdil, že 31. března, který byl organizátory kampaně označen jako „Den červených obálek“, dorazilo 2,25 milionů obálek. Od 22. ledna, kdy kampaň odstartovala, do 30. března byl zaslán nejmé-

Zakotvení práva na život v ústavě Dominikánské republiky

Dominikánská republika schválila velkou většinou novou ústavu, která chrání lidský život od okamžiku početí do přirozené smrti. Ústava rovněž zakazuje trest smrti.

Schválení předcházela dvouletá kampaň - demonstrace, distribuce letáků, vystoupení a filmy v celostátní televizi. Ústava byla schválena navzdory intenzivnímu mezinárodnímu tlaku potraty legalizovat.

Platný trestní zákoník zakazoval potraty ve všech případech vyjma ohrožení života matky a byl tak potvrzen schválením nové ústavy.

LifeSiteNews.com

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Potrat – problém? Ne, stačí odlidštit

„Vzpomínám si na klientku, která vždycky tvrdila, že to, čeho se zbavila, byl jen ‚shluk buněk‘. Nikdy jí nepřišlo na mysl, že i ona, ve svých pětadvaceti letech, je stále jen shlukem buněk, pouze o trochu větším, a že bude shlukem buněk i v den své smrti. Ve skutečnosti je „shluk buněk“ skvělou definicí lidských bytostí všeobecně. (Jim Forest: *E-maily z pekla*; „8. dopis Tasemníka Umaštkovi“)

Evidentně je základním trikem zvěstovatelů práva ženy na potrat odlidštění oběti – nenarozeného dítěte. Není snadné se k tomuto triku dopracovat, protože z hlediska přírodních věd je již zygota nepochybně lidským jedincem, tímtéž jedincem, který se později bude jmenovat Eva nebo Jindřich. Přesto se můžeme setkat s desítkami údajných expertů (nejlépe gynekologů, sexuologů a embryologů), kteří nám předkládají „odborné

Foto: Flickr

stanovisko“, že embryo není člověk. Jak je to možné?

Kdy se embryo stává člověkem?

Inu, je to trik, přátelé, odporný, špinavý a ďábelský, kterému z mně neznámému důvodu spousta lidí nalétala, nalétává a nepochybně ještě dlouho bude nalétávat. Jak celý trik funguje si předvedeme na zpackaném

vyjádření prof. Jiráska v rozhovoru pro *Reflex* (05/2005), které je natolik neohrabané a podrobné, že lze na něm krásně demonstrovat celý *modus operandi* (což se jinak stává málokdy, obvykle se autoři snaží více mlžit).

Redaktorka Petra Konrádová se ptá: „Kdy se podle vás embryo stává člověkem? A má to vůbec určit věda?“ Všimněte si úvodní části následné reakce pana profesora, jejíž obsah je nesmírně důležitý: „Na všechno můžete mít tři pohledy. Vědecký, filosofický a věřící.“ Pan profesor jasně stanovil tři dimenze, v nichž lze otázku položit a zkoumat. Uvědomte si zde jednu podstatnou „drobnost“: Z těchto tří dimenzí je pan profesor, embryolog, odborníkem jen v té první.

Záleží na vědecké dimenzi

Pan profesor vzápětí poté řeší vědeckou dimenzi, a protože mu nic jiného nezbyvá, připouští, že jde jednoznačně o člověka. Činí tak ovšem jen stručnou a hromadou omáčky za-

Foto: Flickr

12. týden od početí. Foto: archiv

maskovanou šroubovanou větvičkou „Embryo je stádium vývoje člověka“ (život člověka pochopitelně z hlediska přírodních věd zahrnuje všechna stadia svého vývoje, která prožil, od zygoty po starce). Poté, co utrousil tuto zamaskovanou nepříjemnou skutečnost, přesunuje se do oblasti filosofie, kde hodlá nahnat zpět ztracené body. Uvědomme si tedy, že zatím jako vědec přiznal, že embryo je člověk a v tomto okamžiku opouští pole své odbornosti – embryologie a stává se filosofem-amatérem.

„A člověk, to je filosofická kategorie, pod níž si každý můžeme představit něco jiného.“ Pan profesor se tedy uchyluje při vymezení role filosofie v této otázce k absolutnímu mandátu. Zda něco je či není člověk s lidskými právy, je dle něj věc čistě filosofické úvahy, ne vědy, kterou nenápadně odhodil do škarpy. A filosofovat o tomto problému lze bez omezení, ani věda do toho nemá co mluvit. Zcela svévolně a bez opory ve vědeckém poznání pak stanovuje: „Pro mne platí heslo: *human being – to be or not to be*. Čili přežít nebo nepřežít. Když někdo potratí plod, který má sto gramů, tak kdybyste sjednotila počítače celého světa, aby se o něj staraly, při životě

ho neudržíte. Není to jedinec schopný přežít, není to bytost.“

„Já nevím. Já jenom vím, že embryo není lidská bytost.“

Redaktorka, která zpozorněla, se obratem ptá: „Chcete říct, že plod se podle vás stává lidskou bytostí, až když je schopen přežít?“ Pan profesor, který zřejmě tuší, že je na tenkém ledě, a nechce se uvázat na tak slabý argument, namísto odpovědi ano/ne uhýbá a ukazuje faktickou prázdnotu své předchozí argumentace: „Já nevím. Já jenom vím, že embryo není lidská bytost.“ Jelikož je ovšem dost inteligentní člověk, chápe, že taková nemastná neslaná odpověď může vést čtenáře/posluchače k zamyšlení, zda tedy jediným důvodem jeho stanoviska není jeho osobní potřeba, plynoucí z toho, že na likvidaci embryí si z velké části postavil své živobytí. Přidává tedy další argumentaci, která už kolísá spíše někde na pomezí filosofie a víry a napíná strunu logiky daleko přes snesitelnou míru: „Když mi někdo řekne, že jedna buňka – oplozené vajíčko – je člověk, je to stejné, jako když mi někdo ukáže plán domu a řekne, že je to dům.“ Absurdnost tohoto podobenství je zřejmá: Nemáme

zde žádný náskok, podle něž bychom později něco jiného, na něm fyzicky nezávislého, vybudovali, ale naopak zde máme živý subjekt sám, který se, pakliže bude mít i nadále vhodné podmínky, bude dál vyvíjet do dalších fází své vlastní existence.

Není to člověk, protože se mu nepodobá

Pan profesor přidává ještě třešničku na závěr: „Vždyť se podívejte na ty moje obrázky, mladé embryo se spíše podobá housence než člověku.“ Zde už je pomalu na místě zapochybovat o etice takového prohlášení. Pan profesor argumentuje způsobem, který může u neznalého budit dojem, že jde o odborné stanovisko vycházející z vědeckého poznání. Ve skutečnosti ovšem vědecké poznání vědomě popírá. Pan profesor jako embryolog totiž nepochybně ví, že embryo nejenže není housenka, ale že jí ani není zas až tak podobné, pokud bychom se podívali podrobněji. Což především ale není vůbec podstatné, protože fakt, že člověk ve fázi embrya se člověku ve fázi dospělce moc nepodobá, nemá z hlediska vědy žádný význam.

Inteligentnímu člověku to musí připadat absurdní, ale toto zjevně pavědecké a zpackané mlžení se dříve či později objeví v nějaké diskusi jako trumf potratáře, který je bude vydávat za „odborné stanovisko špičko-

Kdykoliv slyším nebo čtu, jak zastánci interrupcí lají jejím odpůrcům do „tmářů“, vzpomenu si na starý vtip, který praví, že největším úspěchem Rakušanů je to, že přesvědčili svět, že Hitler byl Němec a Mozart Rakušák.

vého embryologa“, které dokládá, že „odpůrci potratů jsou tmáři, co popírají poznatky moderní embryologie“.

V rozbitém vejci těsně před vylíhnutím není kouzelný svitek, ale kuře

Samozřejmě, ne vždy se setkáte s tak okatými a nešikovnými tvrzeními. Často je věc stručně odbyta konstatováním odborníka, že „potraty by povolil od ...“, „embryo se stává člověkem od ...“, přičemž fakt, že mluví o osobnosti/bytosti s lidskými právy, kterou odděluje od člověka ve smyslu přírodovědeckém, dotýčný vědec kulantně zamlčí. Je to pro něj výhodné.

Na závěr podotknu, že se můžeme setkat i s další pokleslou superprimitivní argumentací ve stylu: „Vejce není slepice či žalud není strom a stejně tak embryo není člověk.“ Předně: žalud samozřejmě opravdu není strom ani semenáček, stejně jako embryo není batole nebo puberták. Žalud je ale dub letní; z žaludu vyroste semenáček, ze semenáčku strom a pořád to bude tentýž jedinec. Stejně tak embryo vyrostě a stane se novorozencem i dospělým člověkem, stále přitom bude týměž jedincem druhu *Homo sapiens* – a tedy člověkem. Taktěž vejce není slepice, nicméně oplodněné vejce je

nepochybně jedincem kura domácího, tímtež jako kuře, kuřice a stará slepice, ve které se vyvine. Případně lze za jedince považovat nikoliv vejce, ale jen to živé uvnitř, tj. zárodečný terčík a to, co z něj pomalu vzniká. Rozbijete-li vejce krátce před vylíhnutím, najdete v něm, jaké překvapení, kuře, nikoliv kouzelný svitek, jehož přečtení nám kuře vyčaruje odnikud.

Mimochodem, tady si dovolím malý vědecký doplněk – ekologie (mám teď na mysli vědeckou disciplínu, ne zelenou ideologii) rozlišuje *parazitaci* a spásání na straně jedné, kdy jedinec ujídá živiny a části těla rostlin či živočichů, ale „nevyřazuje je z populace“ (tj. nezabíjí je), a *predaci*, kdy jedinec zabije a konzumuje (tedy jej vyřadí z populace). Konzumaci semen semenožravými živočichy či konzumaci vajec (například vejcožroutem) klasifikuje jednoznačně jako *predaci* (tj. likvidaci jedince a jeho vyřazení z populace). Proč asi?

Kdykoliv slyším nebo čtu, jak zastánci interrupcí lají jejím odpůrcům do „tmářů“, vzpomenu si na starý vtíp, který praví, že největším úspěchem Rakušanů je to, že přesvědčili svět, že Hitler byl Němec a Mozart Rakušák (ve skutečnosti to bylo obráceně). Totéž se dá říci i o zastáncích inter-

SOBECTVÍ

Tak ty bys tedy chtěla,
buňky z mého těla,
co z dívčího těla,
dělaj ženu – matku.

Nechceš muže,
nechceš lásku,
dáš jen přes bankovky pásku,
bílý plášť je otcem,
děláme si, co chcem!

A že dítě tátu nemá?
Tys'na něho, po rozvodu vašich,
taky zapomněla.
Vychováš ho s kamarádkou,
nebo s přítelem,
po letech se spolu,
tomu zasmějem...

Až zas příště,
přijde chuť na dítě,
dítě, co zas nemá tátu.
Raděj si vem ochranu,
z ostnatýho drátu.

Martin Voráč

rupcí. I jejich největším úspěchem je poměrně rozšířená představa, že jsou zastánci vědeckého pokroku a že odpůrci interrupcí jsou tmáři. I zde je to ve skutečnosti přesně obráceně.

Ignác Pospíšil
(mezititulky redakce)

BÝT SAMA SEBOU

Centrum naděje a pomoci v Brně (Vodní 13) pořádá kurz pro dívky od 12 do 18 let. Jedná se o smysluplně strávený týden o letních prázdninách, kdy můžete objevit samy sebe, prozkoumat oblasti života, které vás zajímají, naučit se, jak lépe obstát ve společnosti, jak lépe vypadat. Přihlášky a bližší informace na www.cenap.cz.

Foto: Flickr

Nebojte se, když se žena rozpláče, zůstaňte při ní

Rozhovor s psycholožkou poradny *Aqua vitae* Mgr. V. Bartákovou

Paní Mgr. et Mgr. Vladislava Bartáková pracuje od začátku fungování poradny *Aqua vitae* (březen 2006) jako interní psycholožka poradny. Zabývá se v poslední době především terapiemi postabortivního syndromu (PAS) u klientek, které mají za sebou zkušenost potratu. Působí též v oblasti krize a traumatu, zneužívání a sebepoškození. Pokrývá tak celou psychologickou škálu pomoci, kterou naše Poradna pro ženy v tísní nabízí.

Foto: archiv

Pracujete v Poradně pro ženy v tísní *Aqua vitae* jako psycholožka. Víte, že jste velmi vytížená. Proč je takový hlad po psychologické pomoci v oblastech, v nichž poradna působí?

Jednoznačná deklaráce toho, na co je naše poradna zaměřena – že pomáhá klientkám procházejícím krizí související s těhotenstvím, a specificky v terapii ženám, které trpí následky prodělané interrupce, případně samovolného potratu, usnadňuje klientkám rozhodování, zda se na nás obrátit. V naší společnosti existují ještě zábrany ve vztahu k psychologické pomoci. Stále je ještě téměř zaměřována s psychiatrickou léčbou, která se věnuje jiné, než krizové a traumatické oblasti, používá jiné metody (psychofarmaka) a evokuje „blázinec“. Pokud

ženy, které následky interrupce trápí a potkají se s naší poradnou, mají celkem jasně řečeno, komu sloužíme a že i na ně, a právě na ně, se vztahuje naše pomoc. Neříkám, že v obtížné postinterrupční krizi nezafungují lehká antidepressiva naordinovaná například obvodním lékařem, ale pokud se stav dlouhodobě řeší stále silnějšími farmaky, psychiatr má na klientku tři až šest minut v ordinaci a nejde se ke kořenu věci, pak mi to připadá po všech stránkách neúčelné.

Moje práce s klientkami trpícími PAS vede jinou cestou. Terapeutických sezení bývá tak kolem deseti, každé sezení trvá nejméně hodinu a klientka v něm má dost prostoru najít pro sebe přesně to, co právě potřebuje. Projít si svou vinu i vinu ostatních. Mluvit o svých pocitech bolesti,

o lásce k dítěti, o zlobě na partnera. Nebo se věnujeme rodinným kořenům, nebo jejímu životnímu příběhu, které ji disponovaly k tomu, že dítě, ač o něj stála, nakonec „dala pryč“. A samozřejmě také tomu, jak potrácené dítě zpřítomnit ve svém životě, jak se s ním rozloučit a přijmout jeho ztrátu a co dělat se vši tou energií a láskou, které pro něj měla připravené.

Vaše zaměření je zvláště pomoc v terapii PAS. Naši čtenáři pojem dobře znají. Mohla byste jim ale dát návod, jak o PAS hovořit s lidmi před potratem (ve fázi akutního rozhodování)? Aby takový rozhovor nebyl pochopen jako „hrozba“ a snaha „strašit“, ale jako upřímná snaha pomoci?

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Vždycky je dobré říkat pravdu. Povědět o tom, o čem žena v této fázi nepřemýšlí. Že mnoho žen po potratu nedokáže jeho tíži unést. Že přicházejí ty a ty konkrétní potíže. Že znáte příběhy lidí, které toho velmi litují. Že vztah, pro který to dítě obětovává, se pravděpodobně rozpadne. V této věci často ženy uvažují takto: „Nestojí o mne s dítětem. Takže co dál... Budu na to sama. To nezvládnou. A ještě ho ztratím...“ Na jednu stranu vah dají sebe s dítětem a na druhou existenci vztahu. Partneři o takovém dilematu většinou vůbec nevědí, jen říkají, že „by bylo lepší dítě až později“. Celý boj si ženy odehrávají sami v sobě a nakonec se rozhodnou pro partnera. Pokud se žena přes partnerovu nepodporu nepřenesa a přesto s ním zůstane, tak v průběhu dalšího soužití z její strany narůstá hněv a vzrůstá prudkost reakcí v běžných každodenních konfliktech. Jde o drobnosti a energie v nich má sílu hněvu na to, že při ní při potratu nestál, že ho nemusel na sobě podstoupit a nijak nereší svou vinu. To celé je samozřejmě neuvědomované nebo neartikulované. On útoky (z jejího pohledu oprávněné, z jeho nepochopitelné) na sebe přestává snášet, sem tam také něco přidá a to už je kolo výčitek a nepochopení dáno do pohybu. Postupem času se točí takovou rychlostí, že ne-

Foto: archiv

jsou schopni podívat se tam, kde je jeho střed. Ve vině, která existuje na obou stranách.

Při rozhodování se často probouzí nějaká předchozí nejistota, například absence bezpodmínečné lásky ze strany rodičů nebo nějaký nepěkný rozchod s předchozím partnerem, který sníží pocit vlastní hodnoty a důvěry v sebe sama. Je potřeba dodat takovým ženám sebedůvěru k tomu, aby dokázaly vrátit míček na druhou stranu hřiště a postavily před rozhodování naopak partnera: „buď my oba (já a dítě) nebo se rozloučíme...“

Nesmí se ale nikdy zapomenout na to, jak se žena při rozhodování cítí. Vždycky mi pomáhá úplně jednoduchá věc. Vidím, v jakém hrozném zmatku žena je. Kolik sil jí to rozhodování stojí a co je důvodem. A tak o tom mluvím: „Vidím, jak Vás to celé rozrušuje... To je ale úplně přirozené. Vždyť ve svém srdci máte už teď pro své dítě spoustu lásky...“ A to úplně stačí, aby svou lásku k dítěti a mou oporu začala brát vážně. Nebojte se, když se žena rozpláče. Rozpláče se. To je také v pořádku. Zůstaňte při ní, nabídněte jí nejdříve kapesník a potom konkrétní pomoc s miminkem. Co je ve vašich silách a možnostech. Nebude mít pocit, že je na to tolik sama.

Je potřeba dodat takovým ženám sebedůvěru k tomu, aby dokázaly vrátit míček na druhou stranu hřiště a postavily před rozhodování naopak partnera: „buď my oba (já a dítě) nebo se rozloučíme...“

Foto: archiv

Současná doba je známá tím, že nemáme čas na prožitky, na uvědomění si plného dosahu situací, v nichž se ocitáme, na důsledky našich rozhodnutí apod. Možná to leckde nevadí, jsou rozhodování, která nemusejí být tak složitá, ale umělý potrat je určitě věc, která život absolutně změní, zasáhne. Jak naučit sami sebe a motivovat lidi kolem správně „prožívat“ to podstatné v životě, rozlišovat důležité od méně důležitého?

Mně osobně v tomto pomáhá, když se přinutím zastavit se a uvědomit si „kde jsem se to vlastně ocitla?“. Co dělám, čím jsem tažená a co je pro mne aktuálně na prvním místě...? A jsem to opravdu já, kdo si to přeje? Nenechala jsem se unést někam, kde to už nejsem já, ale nějaká má tendence? A stojí ta námaha vůbec za to?

Položit si otázku „co vlastně od života opravdu chci, co má smysl?“ je pro mne často záchrana. Vrátili mne to na cestu, která je ta pravá.

Jak je to vůbec s psychologií dnes a jejich vnímáním náročného období před nebo po potratu? Když poskytují terapie, je potrat otázkou, kterou se seriózně v dumání nad příčinou krize či traumatu zabývají?

Specialistů na PAS není u nás mnoho, nicméně, začíná být dost psychologů, kteří se věnují krizi a traumatické zkušenosti. Ztráta dítěte a interrupce jsou specifickými traumatickými podněty a pokud není možné obrátit se na poradnu či terapeuta, který má s PAS konkrétní zkušenosti, tak se při vyhledání pomoci nechejte vést deklarovaným zaměřením terapeuta. Mělo by se týkat krizové pomoci nebo

Vždycky je dobré říkat pravdu. Pověďte o tom, o čem žena v této fázi nepřemýšlí.

traumatu. S dobrým psychologem byste se ke kořeni věci měli dostat, ať už začnete jakkoli. Dost se pozná i po prvním sezení... Pokud nebudete spokojeni, je prostě možné říct, že příště už nepřijedete. Určitě je lepší zkusit změnit psychologa než mít terapii se špatným. Nicméně věřím, že v této věci se to u nás zlepší, školí se dost psychologů v tématu krize i traumatu a také je v běhu proškolení terapeutů věnující se postabortivnímu syndromu. Takže nás bude víc.

Je nějaký příběh, který vám z poradenské praxe zůstal vryt do paměti více než ostatní?

Aktuálně se mi vybavují ženy, které byly při rozhodování indisponovány svou vstřícností. Něco je v životě dovedlo ke zkušenosti, že je lepší být (v podstatných věcech) vždy milá, ustupující a vstřícná, než se pustit do konfliktu a bojovat. Patrně je v dětství nikdo nenaučil, že i když se na ně někdo blízký zlobí, nepřestává je mít rád. Možná ani jim samým nebylo dovoleno moc se zlobit a dávat najevo své negativní emoce... To vše dohromady zapříčinilo, že nedokázaly být pevnými, když šlo o život jejich dítěte.

Trochu mne děsí, že jsou to takové jemné věci. Ukazuje mi to, že jako rodiče můžeme svým pochopením a respektem zmocit hodně, a to vybavit děti svou pevnou láskou (která snese trochu dětského hněvu) do života dobrým základem.

ptala se Zdeňka Rybová

Každý den v naší zemi 70 matek přijde o své dítě vinou umělého potratu... a lhostejnosti okolí.

Nenechme lidi se s tím smířit, povzbudme je k přijetí lepší cesty.

Srdečně zveme vás i všechny ve vašem okolí k účasti na pravidelných akcích v centru Prahy

„ODVAHU K ŽIVOTU“

každou první středu v měsíci
17.00 Mariánské náměstí
poté přesun na Můstek, ukončení do 18.30

Cílem je povzbudit k přijímání mateřství jako celoživotního obohacení rodičů a důležitého přínosu pro celou společnost a upozornit, čím je pro ženu umělý potrat.

Naším úkolem bude zajištění transparentů a rozdávání osvětových materiálů. Vířání jsou všichni, zvláště mladé ženy a děti.

Bližší informace: CigankovaM@seznam.cz

Pochod pro život 2009

Každý rok se všichni vzájemně povzbudíme setkáním a hlavně aktivní účastí (v letošním roce tou modlitební!) na Pochodu pro život. Byla jsem moc ráda, že jsem řadu z vás mohla opět osobně potkat, vidět, že dobro člověka zkrášluje, omlazuje a čiší mu z očí. Nesmírně mne potěšila obrovská účast v průvodu, myslím, že určitě největší za celou dobu, co HPŽ ČR pochody organizuje, ale též jsem doslova zůstala stát v němém úžasu v sakristii kostela sv. Jiljí přede mší sv. – tolik kněží a ministrantů! Bohu díky vám všem; je pochopitelné, že pro řadu z vás přijet do Prahy není samozřejmé a že jste museli přinést nemalé oběti. Je to však třeba – nechat se zahrnout do kouta a potichu tam stát a čekat. Je třeba opravdu dát veřejně najevo svůj postoj k ochraně lidského života.

Pochod opět vyvolal řadu reakcí, samozřejmě obojího druhu. Moc vám děkujeme za ty pozitivní ohlasy a též konstruktivní poznámky k příštím ročníkům, aby byly zas o kousek lepší. Jednou z rozčilených reakcí byla i má komunikace s paní JUDr. J. J. O Pochodu pro život se dočetla z médií a její rozhořčení se opíralo o skutečnost, jak je vůbec možné, aby jakási podezřelá občanská skupina vyjad-

Foto: Bohdan Hečzko

Foto: Kamil Mareš

řovala veřejně názor proti legálnímu potratu...? Ano, to víme všichni, že zákon skutečně formuje svědomí lidí – co je zákonem dovoleno, jako-

by by bylo automaticky správné. Paní doktorka přidala hned příběh – patnáctiletá dívka znásilněná několika muži, těhotná. Co teď – proč ne potrat? Nechávám odpověď na vás, ačkoliv já jí už stanovisko Hnutí Pro život ČR napsala. Napište nám, jak se vám daří hovořit s lidmi ve vašem okolí o mnohdy složitých bioetických otázkách!

Ještě jednou vám z celého srdce děkujeme za to, že jste Pochodu pro život projevíli svou podporu a těm, kteří jste přijet nemohli, upřímně děkuji za oběti, modlitby a další formy podpory. Bylo to skutečně cítit, že jste s námi. Kež ani v příštím roce nám ten velký kostel nestačí a musíme v průvodu zajistit o desítku víc pořadatelů!

Zdeňka Rybová

Foto: Bohdan Hečzko

Volby do Evropského parlamentu

Ve dnech 5.–6. června budou probíhat volby do Evropského parlamentu. Nemá smysl si zastírat, že Evropská unie není příliš demokratický subjekt, ani že několik českých poslanců z téměř sedmi set může mít svým hlasováním v EU nějaký výraznější vliv.

Přesto ale poslanci mají nepominutelný kulturní vliv a pokud by se do EP dostalo alespoň několik poslanců, kteří by otevřeně bojovali proti současné agresivně prosazované kultuře smrti, mohou vykonat mnoho. Půjdete-li k volbám, nabízíme vám náš názor.

Socialismus nebo křesťanství

Evropská unie se hlásí k odkazu krvavé francouzské revoluce, předchůdkyně totalitních režimů minulého století, k materialismu a sociálnímu darwinismu, který degraduje člověka na zvíře a úspěšně nabízí pohodlné otroctví každému z nás. Hlásí se k nebezpečné utopii vybudovat civilizaci bez Boha, která tolikrát skončila utopena v krvi, neboť socialisté spojili své náboženství o ráji na zemi s politickou mocí. Zatím je pohodlí vykupováno krví nenarozených, chystá se však rozšíření i na lidi nemocné a staré.

Oproti této socialistické vizi stojí křesťanský realismus odvíjející lidskou důstojnost od Stvořitele, bez iluzí o lidských chybách, nabízející pravou svobodu a z ní vycházející zodpovědnost, nabízející plnohodnotný smysl života pro každého člověka, oddělující náboženství od moci politické. Buď zvítězí vize (liberálně) socialistická nebo křesťanská.

Brusel není zárukou svobody

Komunismus jako ekonomický model se nevrátí, ale jeho kulturní rozměr spočívající v praktickém materialismu a v degradaci člověka je mnohem silnější než kdy dřív. Nemá smysl propadat iluzi, že geografický západ je zárukou svobody. Lenin, Marx či Darwin své ideje nepromýšleli na dálném východě, ale na západě. Dnes není hříchem zabít dítě, ale vyhodit nevytříděný papír, není zlem rozbít manželství, ale dát psa do útulku. Smyslem života v materialismu je maximum rozkoší a zážitků – sobectví.

Tradiční křesťanský životní styl je dnes menšinovou alternativou. Je to však alternativa, po níž naprostá většina společnosti touží – kvalitní život: čistota a celoživotní věrnost, obětavost, nerozbitá rodina, dobře vychované děti, nesobečtí rodiče, vědomí důstojnosti bez ohledu na tělesný stav a hlavně smysl existence. Většina však nevěří, že je možné takto žít a je dnes rolí především politiků o tom svědčit a měnit tak kulturu naší země.

Proto není prolife agenda jen jednou z mnoha – je to zásadní téma

dotýkající se lidské důstojnosti a ta je klíčem k řešení všech otázek včetně ekonomických.

Otázky kandidát do EP

Oslovili jsme osobnosti na volitelných místech kandidátek s těmito otázkami:

1. Byli byste ochotni spolupracovat s Hnutím Pro život ČR a pomáhat tak s obnovou kultury života v EU – tedy minimálně se zabráněním rozšiřování umělých potratů, další liberalizace eutanazie na žádost a eutanazie postižených dětí na žádost rodičů?
2. Podporujete nebo odmítáte financování tzv. reprodukčních práv v rozvojových zemích z prostředků EU?
3. Podporujete nebo odmítáte přenesení kompetencí na úroveň EU zejména v oblasti bioetiky a rodiny?
4. V případě, že jste ochotni podílet se na obnově kultury života, co konkrétního plánujete prosazovat, případně co se vám v minulém volebním období podařilo konkrétně realizovat?

Odpověděli pouze někteří kandidáti z ODS (pro potraty), KDU-ČSL (pro život), SNK-ED (pro potraty) a Koruny české (pro život). Plné texty odpovědí jsou na stránkách <http://prolife.cz>. Níže uvádíme i kontakty na osobnosti z předních míst stranických kandidátek. Budeme rádi, pokud je také oslovíte.

ČSSD

Strana je dnes jasně ideologicky vyhraněná a vědomě provádí kulturní revoluci – opět chce budovat bez Boha ráj na zemi. Krom výjimek velmi aktivně podporuje zabíjení dětí před narozením, degraduje manželství, vynutila si legalizaci homosexuálních sňatků, je připravena zavést pro nemocné eutanazii. Uplácí voliče tím, co vybere na daních a vysokými daněmi zároveň neumožňuje dostat se z pasti sociální sítě státu. Pokud budete stranu volit, lze očekávat jednoznačné posílení kultury smrti.

Kontakt: Lidový dům, Hyberská 7, 110 00 Praha 1, eu.info@cssd.cz

Kandidáti: Jiří Havel, Richard Falbr, Libor Rouček, Pavel Ploc, Zuzana Brzobohatá – na jednotlivé kandidáty nebyly zveřejněny přímé e-maily.

ODS

Strana není hodnotově vyhraněná. Je spíše stranou liberálně socialistickou – stát má poskytovat svobodu jako službu. Přesto ODS více zdůrazňuje lidskou odpovědnost a tím i důstojnost člověka. Pokusila se rozšířit dostupnost potratů, k eutanazii má ale spíše negativní postoj. Je velmi problematické doporučit volbu této strany jako takové. Pokud byste chtěli dát některému kandidátu preferenční hlas, doporučujeme se napřed pečlivě seznámit s jeho postoji.

Kontakt: ODS, Jánský vršek 13, 118 00 Praha 1, hk@ods.cz

Kandidáti: Jan Zahradil (jan@zahradil.eu), Evžen Tošenovský, Oldřich Vlasák (info@vlasak.net), Milan Cabrnach (milan@cabrnach.cz), Ivo Strejček (ep.ji@tiscal.cz), Miroslav Ouzký (miroslav.ouzky-assistant@europarl.europa.eu)

KDU-ČSL

Strana sice nese název „křesťanská“, ale v praxi křesťanské hodnoty aktivně nehájí – nevyužívá zákonodárskou moc, neinicuje sama změny legislativy, není patrný kulturní vliv – pasivně čeká a pak hlasuje pro menší zla. Kulturu života prezentuje jako čistě křesťanskou a tedy menšinovou politiku, zejména se nesnaží při jejím (ne)prosazování nalézt spojence vycházející z přirozených hodnot. Za jejího aktivního souhlasu ve vládě došlo k pokusu o rozšíření potratů a tento aktivní souhlas strany je stále v platnosti. Má své zásluhy na vyjednání kompromisních řešení (např. odmítavé stanovisko k eutanazii v navrhovaných změnách trestního zákoníku) a je-li oslovena, vyjadřuje se k tématům jasně. Je však zcela pasivní a snaha o změnu kultury naší země patrná není, naopak etická témata vytlačuje na okraj svého zájmu.

Někteří její politici jsou naopak velmi vstřícní, jejich vliv na oficiální politiku strany však patrný není. Je velmi problematické doporučit volbu této strany jako takové.

Na otázky kandidátům se pozitivně vyjádřili Zuzana Roithová (inicovala například protest proti rušení církevních sňatků), Jan Březina a Ondřej Benešík. Pokud byste chtěli některého z těchto kandidátů volit, doporučujeme mu dát preferenční hlas.

Kontakt: Palác Charitas, Karlovo náměstí 5, 128 01 Praha 2, info@kdu.cz

Kandidáti: Zuzana Roithová (zuzana.roithova@europarl.europa.eu), Jan Březina (brezina@janbrezina.cz), Ondřej Benešík (ondrej.benesik@centrum.cz), Marie Jílková (info@mariejilkova.cz)

Strana zelených

Strana prosazuje aktivní socialistickou politiku, jejímž cílem je ráj na zemi (v jejich případě ale ráj bez lidí). Jejich agenda je oproti jiným stranám otevřeně hodnotová – proti rodině, podpora adopcí homosexuály, zasahování státní moci a kontroly do rodin a omezení rodičovských práv (např. formou postihu za trestání dětí), pro potraty a pro eu-

tanazii. Část zelených je pro legalizaci drog. Pokud budete stranu volit, lze v EP očekávat posílení pozic kultury smrti.

Kontakt: SZ, Ostrovní 7, 110 00 Praha 1, info@zeleni.cz

Kandidáti: Jan Dusík, Kateřina Jaques, Přemysl Rabas, Jiřina Šiklová – na jednotlivé kandidáty nebyly zveřejněny přímé e-maily.

Koruna česká

Strana prosazuje aktivně hodnotovou politiku, realistickým, i když ne pasivním přístupem v dalších oblastech. Na dotazy odpověděla stručně a jednoznačně pozitivně. Nepropadá lacinému vlastenectví, ani se nevyhraňuje negativisticky a nepropůjčuje se k antisemitismu, jak to pro malé strany bývá typické. Ve srovnání se zbytkem politické scény se zdá být zajímavou alternativou.

Kontakt: KČ, Senovážné náměstí 24, 110 00 Praha 1, koruna.ceska@volny.cz

Kandidáti: Václav Srb (monarchist@seznam.cz), Petr Krátký (p.kratky@email.cz)

Strany liberální – pravicově nebo levicově

Tyto strany nemají vyjasněnou hodnotovou politiku, kandidáti až na výjimky zastávají průměrné názory společnosti, tedy většinou propotratovou agendu. Pokud budete tyto strany volit, lze nejspíše očekávat posílení kultury smrti.

Kontakty: Politika 21 – Jana Bobošíková (bobosikova@politika21.cz), Evropští demokraté – Lukáš Macek (lukas.macek@snked.cz), Evropská demokratická strana – Jana Hybášková (team@eds2009.cz), Svobodní občané – Jiří T. Payne (payne@svobodni.cz)

KSČM

Strana je věrnou pokračovatelkou KSČ, která už se pokusila ráj na zemi budovat a lidstvo osvobodit. Ovocem bylo krom utrpení zavraždění mnoha desítek miliónů lidí na celém světě.

Radim Ucháč, HPŽ ČR

Rád jsem se zúčastnil letošního Pochodu pro život a i když nás strhával protijdoucí průvod s dechovkou, snad právě proto jsem si uvědomil, že jít proti proudu se mnohdy v životě musí, aby láska, porozumění a obyčejná lidská slušnost z mezilidských vztahů nezmizely. Pro mne osobně byla celá akce velkým duchovním povzbuzením, velký dík všem organizátorům Pochodu pro život.

Josef Brandejs

Děkuji vám za Vaše úsilí pro ochranu života. Je to požehnaná aktivita. Rád bych se byl této akce účastnil, ale ještě jsem byl ve stavu nemocných. Doprovázel jsme ho ale svou modlitbou. Pozdravuje a žehná

+ *Ladislav Hučko, apoštolský exarcha a generální sekretář ČBK*

Letos byl Pochod moc vydařený, líbily se nám bílé kříže, které jsme mohli nést. Díky patří vám všem, kteří jste se o Pochod starali.

B. z Vamberka.

Milí organizátoři pochodu, chci i já vyjádřit své poděkování zato, co děláte v prolife. Letošní pochod se mi líbil nejvíce ze všech minulých. Nesení křížů jsem vnímala jako velmi působivé, uvítala jsem modlitbu na kolenu u sv. Václava i absenci projevů, které sice v minulých letech byly hodnotné, třeba i potřebné, jako svědectví, přesto čistě modlitební pochod oceňuji výše. Bylo dobré, že jsme měli text chorálu. I státní hymna nakonec se mi líbila. Rovněž víc ampliónů v průvodu.

Stanislava Jechová

Děkuji vám za zaslání materiálů HPŽ. Hned jsem si přečetla o sv. Janě Berettě Molla. Jsem moc ráda, že o ní teď vím více. Hned jsem o této světici řekla dvěma kamarádkám, které čekají miminko. Když jsem vybalovala modely nenarozeného dítěte, všimla si toho pětiletá dcerka a hned se zajímala, co to mám. Myslela, že je

to malá panenka a chtěla si s ní hrát. tak jsem jí vysvětlila, o co jde. Myslí, že kdo má rád děti, musí v něm představa takto malinkého miminka v bříšku vzbudit něhu. Doufám, že dokážu s pomocí těchto materiálů pomoci kamarádkám či příbuzným, známým. Přeji vám, ať Bůh žehná vaší činnosti. Modlím se též za nenarozené děti.

Radmila Vomlelová

Až do doby, než moje manželka otěhotněla, jsem o potratech příliš nepřemýšlel. Jsem proti nim, ale až teď jsem si uvědomil, že i lhostejnost je to samé jako souhlas, proto bych rád pomohl v boji proti potratům.

Václav Liška

Ráda bych poděkovala všem, kteří jste Pochod zorganizovali. Letos jsem se ho zúčastnila poprvé, a tak jsem do Prahy přijela s nejasným očekáváním. Odjížděla jsem však povzbuzena tím, že potřebu chránit nenarozený život vnímá jakou důležitou nejen pár jednotlivců, ale lidé z celé naší země. Děkuji za možnost společné modlitby.

Iva Křenková

Ruce

Nepamatuji se na vás,
moje vlastní ručky.

Co teď všechno ruce děláte!
Šikovné i neobratné.

Ale za to vás chválou
zahrnuji, že vás mám!

Nikdy jsem mateřskou
proměnou sebe
vlastní ručky nepoznala.

Však přesto ráda
vzpomínám na všechny,
které jsem opatrovala.

Vnímat jejich
něžnost i hrdost.

Jak krásné bylo moci
je držet, políbit,
rozpoznávat v nich
jemný cit.

Kéž se ruce počaté
z lásky mohou narodit!

Ludmila Nováčková

Foto: Flickr

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.
Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Nabídka informačních a propagačních materiálů

Při objednávkách uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnému je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

- L001 Hnutí Pro život ČR** – základní informace o HPŽ ČR
L002 Aqua vitae – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR
L003 Kronika života – barevné fotografie prenatálního vývoje člověka vhodné pro děti
L004 Člověkem od početí – podrobný popis prenatálního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
L004 Člověkem od početí – podrobný popis prenatálního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
L005 Rychlá řešení dlouho bolí – popis prenatálního vývoje člověka a metod umělých potratů, působivé svědectví
L006 Vymoženost svobodného světa – abstrakt přednášky o metodách, jakými byly v USA prosazeny umělé potraty
L007 Vyšetření v těhotenství – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit
L009 Přirozené plánování rodičovství – informace Ligy pár páru o symptotermální metodě PPR

KNIHY

- K001 Proč pláčeš, Miriam** – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu
K003 Když rozkvetete rumiště – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost
K004 Ach, ten Sokrates... – netradiční dialog Sokrata s gynekologem, filosofem a psychologem o umělých potratech

MATERIÁLY NA NÁSTĚNKY (min. počet 5 ks)

- P002 Plánovaná samota & opravdová rodina** – plakát formátu A3 o negativních antikoncepční mentality vedoucí k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí štědrým rodičům
P017 Věřila muži v kožené bundě... – plakát formátu A4 o negativních dopadech umělých potratů s informací o bezplatné telefonické lince pomoci
P018 On zaplatil výlohy... – plakát formátu A4 o negativních dopadech umělých potratů s informací o bezplatné telefonické lince pomoci

BROŽURKY

- B002 Jana Beretta Molla** – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj

- B003 Touha po dítěti** – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce
B004 Antikoncepce – informace o antikoncepci – mechanismy účinku, zkušenosti z interní medicíny, dopady na vztahy
B005 Diktatura a lékařská věda – stále aktuální svědectví Lea Alexandra, psychiatra a účastníka Norimberských procesů s lékaři

FILMY NA DVD

- F001 Němý výkřik** – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu
F003 Svoboda volby – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu
F005 Kultura života – Otázky bioetiky – osm filmů na dvou DVD se věnuje otázkám kultury života – původ bioetiky, potrat dnes, umělé oplodnění, kmenové buňky, prevence AIDS, legalizace eutanazie, paliativní medicína, bioetika a komunikace

SAMOLEPKY (min. počet 5 ks)

- S006 Sada samolepek Stopgenocide.cz** – sada 4 samolepek
S007 Eutanazie? NE! – samolepky do čekáren s textem *Děkuji, ale své pacienty zabijet nebudu!*

OSTATNÍ MATERIÁLY

- T003 Tričko M** – tmavomodré tričko velikosti M s malým logem kampaně SvobodaVolby.cz na prsou
T007 Dětské tričko – dětské tmavomodré tričko velikosti 140 s velkým logem kampaně SvobodaVolby.cz na zádech
R001 Modrý silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
R002 Oranžový silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
M001 Model plodu ve 12. týdnu těhotenství

Pomozte nám s distribucí materiálů – svým přátelům a známým ve škole, v práci, v sousedství. Z televize se toho lidé mnoho nedozvědí a musejí se často poučit až z vlastních, někdy velmi bolestivých chyb. Naším největším nepřítelem je neznalost.

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, info@prolife.cz

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Denně se v poradně setkáváme s příběhy, které ukazují na bolesti s nimiž se lidé potýkají. Jsme rádi, že i díky vašim darům jim můžeme pomáhat.

Na poradnu *Aqua vitae* se pomocí internetové aplikace obrátila patnáctiletá dívka s žádostí o radu a pomoc. Otěhotněla se svým stejně starým chlapcem. Rodiče i lékař už o těhotenství vědí. Dívka se s chlapcem rozešla, ještě než se o těhotenství dozvěděla, protože zjistila, že si vybírá mezi ní a její kamarádkou. Ve svém emailu popisuje, jak je nešťastná a uvažuje o potratu. Oba cítí vinu za to, co se stalo. Dívka se nám svěřuje, že myslí na sebevraždu. V dopise popisuje dokonce postup, jakým si již sebevraždu naplánovala. Prosí poradnu naléhavě o pomoc. Pracovnice sice obvykle odepisují do tří dnů, pokud je ale email stejně naléhavý jako tento, snaží se některá z konzultantek odepsat ihned. Postup je obtížnější než při telefonickém kontaktu, kvůli tomu, že nemáme s dívkou přímé spojení. V těchto případech je ale nesmírně důležité pochopit dívčinu situaci a její rozpoložení a pomoci jí nést její emoce. Rekapitulujeme s různými otázkami to, co nám napsala. A s velkým porozuměním se snažíme pochopit tíhu její krize a její pocity. V dopise je toho mnoho, co je potře-

ba řešit. Prvořadá je ale otázka života a smrti dívky. Snažíme se proto o to, aby s námi dívka navázala telefonický kontakt. Tématu sebevraždy se nevyhýbáme, ale naopak o něm podrobně hovoříme. Nesnažíme se její problém zlehčovat nebo jí cokoliv vyčítat. Důležitým krokem je ujištění, že její situace má řešení a stojí za to o něm spolu hovořit. V tomto případě dívka sice nezavolala, ale napsala si s námi řadu emailů. Sebevraždu později zamítla a řešila s námi otázku svého dítěte a rodičů.

Poradnu kontaktovala žena v 8. týdnu těhotenství, miminko si už dlouho moc přála. Gynekolog jí ale oznámil, že čeká dvojčátka. Bezradně vysvětlovala, že už jedno dítě má a nemůžou si s manželem celkem tři děti dovolit finančně i psychicky. Poradnu oslovila, aby se zeptala, zda bychom jí mohli zařídit kontakt na pracoviště, kde ji provedou redukci plodů, ze dvou na jeden. I když otázka ženy byla věcná, bylo poznat, že potřebuje o celé záležitosti déle a podrobně hovořit. Pracovnice linky se snaží citlivě, ale přitom cíleně a prakticky hovořit s každým tak, aby se dotyčnému ulevilo. Mnoho žen, které volají, se o problému totiž bojí s kýmkoliv hovořit. Prvořadé jsou pro hovor emoce. Ženy, které volají propukají často v pláč nebo mají vztek. Všechny tyto pocity je potřeba „zpracovávat“, nejsou na lince tabu. Stejně tomu bylo i s touto ženou. Konzultantka, která hovor vedla, dala ženě zpočátku prostor, aby mohla vyjádřit svoje obavy a pocity. Při hovoru vycházelo najevo, jak se žena z toho všeho cítí rozrušená a nervózní. Hovor ale není jen o „vypovídání se“, pracovnice jej vede tak, aby se v něm žena cítila bezpečně a mohla řešit důležité otázky. Původně sebejistá žena hovořila o tom, že se obává rizika redukce plodů, protože při něm může přijít o obě děti. Stále se ptala, co má dělat, jaké je nejlepší řešení. Hovořilo se o různých variantách a naráželo se

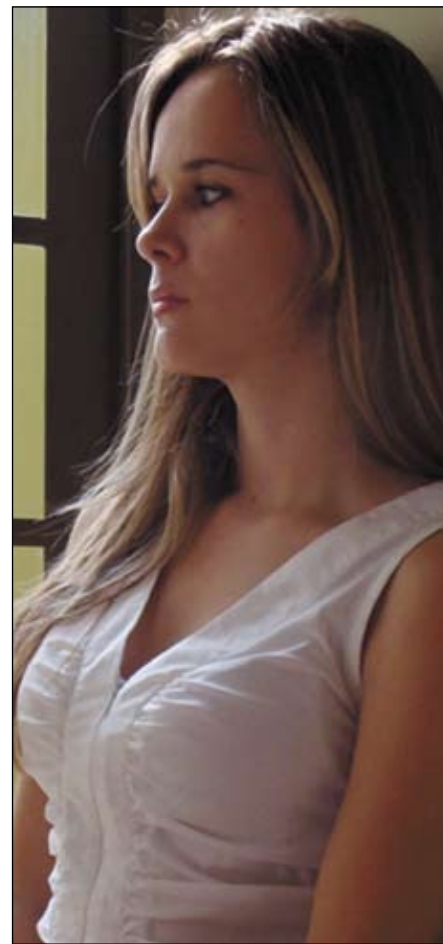

Foto: Flickr

na „pro“ i „proti“ různých možností. Probíralo se, jaké důsledky by zabití jednoho z dětí mělo, nejen pro život ženy, jejího manžela, ale i vůči dítěti, které by přežilo. O tématu interrupce se hovoří citlivě, ale naprosto otevřeně. I když se otázka narození dětí zdá být věřícímu člověku eticky jasná, konzultantka nikdy nedává najevo, že je dotaz hloupý nebo že ženou pro její smýšlení pohrdá. Pracovník funguje určitým způsobem jako průvodce nebo poutník, který ženě ukazuje cestu z tunelu, někdy předkládá varianty, jindy spolu s klientem hledá jádro problému. Nechává ale svobodu volajícím a nenutí je přijmout svůj pohled na věc. Konzultant pomáhá svítit na „temná“ místa, o kterých se bojí člověk hovořit. Úspěšný hovor se nepozná podle jasného výsledku, ten se ani často nedozví. Na řešení totiž potřebuje žena mnohem více času. Dobrý hovor ale znamená, že je ženě pocitově lépe, že z ní mohlo spadnout břemeno a nezůstala v tunelu sama.

Nečekaně těhotná?

Informace a služby týkající se umělých potratů, průběhu zákroku, selhání antikoncepce, obtížných životních situací. Poradenství před i po potratu, psychologická a lékařská pomoc.

rychle a diskrétně

volejte 800 108 000

www.linkapomoci.cz

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.